

VERSTOPPERTJE MET GOD

En toen? Toen gebeurde er iets verdrietigs. **GOD** maakte een **TUIN**

Een perfecte plek voor de allereerste man,

ADAM, en de allereerste vrouw, **EVA**, om te wonen. In

de tuin woonde ook een **SLANG** - het sluwste dier dat God had gemaakt.

De slang ging op een dag naar Eva toe, toen ze met Adam bij de boom van

de kennis van **GOED** en **KWAAD** stond.

De slang vroeg: 'Heeft God echt gezegd dat jullie geen fruit mogen eten in

deze **PRACHTIGE** tuin, de Hof van Eden?' 'Natuurlijk niet,' zei Eva. 'We

mogen **FRUIT** eten van **ELKE** boom. Alleen niet van de kennisboom

die hier in het midden van de tuin staat.' En ze fluisterde erachteraan:

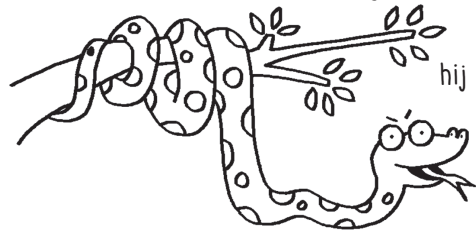

MMM!

SNOOF!

'God zegt: als we ervan eten, gaan we dood.' 'Dood?' zei de slang. Hij

'Doe niet zo raar. Je gaat niet dood. **GOD** wil niet dat je ervan eet, omdat

hij weet dat als je dat doet, je alles weet wat

hij weet: goed en kwaad. En dan ben je net

als hij. 'HMM,' dacht Eva. 'Als het fruit net zo lekker is als het eruit ziet,

is het de moeite van het proberen waard. En als ik er ook nog wijs van

wordt, nou...' En toen nam ze een hap.

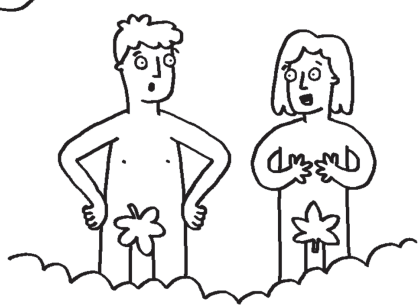
Daarna gaf ze de appel aan

Adam en hij nam ook een hap. En op dat

moment zagen ze iets wat ze eerder niet

hadden gezien. Ze waren **BLOOT!**

En wat erger was: ze schaamden zich ervoor. Ze maakten kleren uit grote

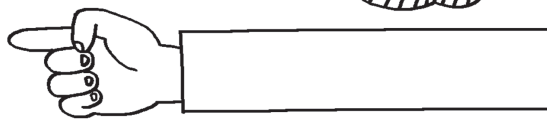
vijgenbladeren. Toen hoorden ze het **geluid** van God,

die door de **TUIN** wandelde. Adam en Eva

verstopten zich voor hem, tussen de bomen.

'Waar zijn jullie?' riep God.

DAAR ZITTEN ZE!

'WE VERSTOPPEN ONS!' riep Adam. (Hij had zich nog nooit verstoppt

en snapte het spel niet zo goed.) 'Ik hoorde u wandelen in de **TUIN** en ik was

bloot. Dus ik was bang.' 'Hoe wist je dat je bloot bent?' vroeg God verdrietig.

'Heb je het fruit van de boom **GEGETEN?'**

'Het was haar schuld!'

Adam wees naar

Eva. 'De vrouw die u me gaf, zij deed het!'

'De slang loog tegen me!' zei Eva, en ze wees naar de slang.

'Daarom deed ik het.' **'SLANG,'** zei God, 'je zult het meest

vervloekte dier zijn dat er leeft. Voortaan zal je

op je buik over de grond kruipen. Je zal

altijd een vijand zijn van de vrouw. En ook al zal je, **OP EEN DAG,**

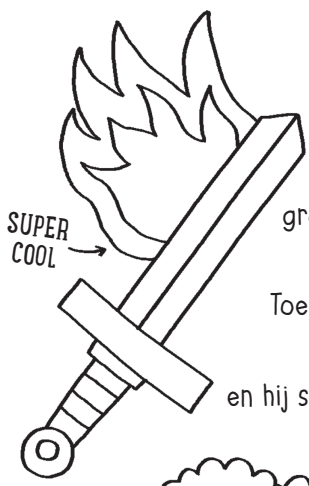
in de hiel van een van haar kinderen bijten, hij zal je **VERMORZELEN.'**

'Vrouw,' ging God verder, 'het zal pijn doen om kinderen te krijgen. En je man

zal de baas over je zijn. En jij, Adam,' zei God, 'je zal vanaf nu je eigen eten

moeten **VERBOUWEN.** Het zal niet makkelijk zijn.

Je moet **PLOEGEN** en **MAAIEN**. En in diezelfde

grond zul je begraven worden als je sterft.'

Toen maakte God kleren van dierenhuiden voor Adam en Eva

en hij stuurde ze weg uit de mooie tuin. Hij zette een

engel met een **VURIG** zwaard bij de ingang van de tuin, zodat Adam en Eva

niet konden eten van de **LEVENSBOM** en voor altijd bleven leven.

Maar er zou nog **MEER** komen, zoveel meer... Want God had iets

BELOOFT

. Een kind. Een kind dat de slang zou vermorzelen en

hem voor altijd zou verslaan...

